



**Мельник  
Михайло Петрович**

Гірничий інженер,  
член-кореспондент УНГА,  
фахівець у сфері буріння  
свердловин, управлінець

Народився 23 березня 1954 р. у с. Шульганівка Чортківського району Тернопільської області. Протягом 1971–1976 рр. навчався в ІФНГу. Закінчивши виш, працював помічником бурового майстра Красноградського УБР (з 1979 р. — Хрестищенське УБР), буровим майстром, заступником начальника ЦІТС, начальником РІТС Хрестищенського УБР.

Протягом 1983–1987 рр. Михайло Петрович обіймав посаду заступника начальника УБР із роботи на Півночі (Тюменська область Росії), де зусиллями українських фахівців проводилося розбурювання і освоєння Новоуренгойського ГКР. Під його керівництвом організовано належне забезпечення бурових робіт.

Упродовж наступних десяти років він працював головним інженером Хрестищенського УБР. У 1998 р. перейшов на роботу в ДК «Укргазвидобування», де обіймав посади заступника генерального директора з буріння, начальника департаменту буріння і сервісних робіт (з 2007 р.), заступника начальника диспетчерської служби ДК «Укргазвидобування» НАК «Нафтогаз України».

Михайло Мельник брав участь у відкритті Кобзівського ГКР, будівництві свердловини глибиною понад 6200 м на Кобзівській, Котелевській, Березовській структурах, де була встановлена промислова газоносність глибокозалягаючих продуктивних горизонтів.

Він запровадив у виробництво винахід «Спосіб попередження викривлення стовбура свердловини», який досі використовується під час буріння вертикальних свердловин на підприємствах БУ «Укрбургаз». Також брав участь у розробці пристроїв для ліквідації прихоплення труб, способів ізоляції поглинального пласта у свердловині, запровадженні ефективних реагентів для регулювання властивостей бурових розчинів тощо.

Михайло Петрович реалізував високотехнологічний проект із розбурювання центральної частини Яблунівського ГКР у заплаві р. Сула з використанням наливних споруд і кушового буріння. За його участю пробурені свердловини із горизонтальним закінченням стовбурів на Яблунівському і Зачепилівському НГКР, які дозволили у п'ятеро збільшити видобуток нафти. Буріння орієнтованої похилої і горизонтальної ділянок стовбура проводилося як із застосуванням телеметричної системи з гідравлічним каналом зв'язку, так і вітчизняних провідних телеметричних систем, а при виборі траєкторії свердловин враховували напружено-деформований стан гірського масиву.

Зараз він вивчає питання проведення потужних ГРП із допомогою комплексу «Стюарт-Стівенсон» та займається відновленням свердловин шляхом забурювання бокових стовбурів.

Михайло Мельник брав участь у створенні Пролетарського, Кегичівського і Вергунського ПСГ.

Підтримує зв'язок зі спеціалістами Міжнародної асоціації бурових підприємців. Нагороджений грамотою Верховної Ради України. Він — заслужений працівник промисловості України.



**Мельничук  
Анатолій  
Миколайович**

Гірничий інженер,  
фахівець у сфері буріння  
свердловин, управлінець

Народився 2 березня 1930 р. у м. Луцьк.

Протягом 1950–1954 рр. навчався у Львівському політехнічному інституті, після закінчення якого одержав кваліфікацію гірничого інженера (спеціальність «Буріння нафтових та газових свердловин»).

Трудову діяльність А. М. Мельничук розпочав в об'єднанні «Средазнефть». Працював помічником бурильника, буровим майстром у системі тресту «Ферганнефтеразведка», буровим майстром та старшим інженером у Кокандській конторі розвідувального буріння. В 1962 р. його призначили на посаду головного інженера Газлійської контори електробуріння НПУ «Бухаранефтегаз». Згодом він став заступником начальника з буріння цього управління, а після реорганізації останнього в 1963 р. у ВО «Бухаранефтегаз» — заступником начальника об'єднання. Наступного року він брав участь в організації тресту «Бухарабурнефтегаз», який очолював до 1968 р., займаючись розробкою унікального Газлійського газового родовища.

Повернувшись до України, Анатолій Миколайович працював керівником тресту «Харбурнафтогаз» об'єднання «Укрсхіднафта», потім — начальником Харківського УБР об'єднання «Укрнафта». Очолювані ним бурові підприємства шляхом експлуатаційного буріння освоювали найглибші газоносні горизонти колишнього СРСР, займалися розбурюванням великих за запасами Хрестищенського, Єфреміївського, Машівського та інших ГКР.

З 1971 р. і до своєї передчасної смерті він обіймав посаду заступника начальника з буріння об'єднання «Укрнафта». А. М. Мельничук приділяв велику увагу проблемам підвищення рівня організації бурових робіт, запровадження інноваційних технологій, технічного переоснащення виробництва, а також організації буріння в складних гірничо-геологічних умовах Прикарпаття. Під його керівництвом успішно здійснено буріння найглибшої тоді в Європі свердловини Шевченкове-1 (7520 м). Анатолій Миколайович опікувався освоєнням буріння похило спрямованих та горизонтальних свердловин із використанням електробура й телеметричної системи контролю за параметрами буріння. З його ініціативи на бурових підприємствах об'єднання вперше в широких масштабах почали запроваджувати долота, армовані надтвердим матеріалом «Славутич», які пізніше використовували в інших регіонах колишнього СРСР.

А. М. Мельничук зробив великий внесок у налагодження робіт в Західному Сибіру, облаштування регіону.

Він — учасник ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», медалями. Йому було присвоєно звання «Почесний нафтовик». Анатолій Мельничук — лауреат премії Ради Міністрів СРСР.

Помер 10 квітня 1989 р.